

verið nógv størri enn útlitini segdu. Svenski parturin á alheimsmarknaðinum er munandi størri enn nakrantíð undir borgarligu stjórnartíðini.

Ídnaðarframleiðslan økst støðugt!

Inflátiónin minkað

Prísgongdin hevur eisini verið betri enn vónað. Stjórnin roknaði við, at inflátiónin fór at verða 11 prosent, men hon liggur um nýggju. Teir borgarligu spáddu 15!

Harafturat skal víst á, at reallønarminkingin er ikki so stór sum stjórnin metti. Reallønirnar eru minkaðar við 1,5 pst. Útrokningarnar segdu tryð. Verða pensiónirnar fírnáðar, er ikki talan um nakað fall, tí tær eru hækkaðar við tveimum prosentum, so samlaða, tóka inntøkan í samfelagnum er ikki minkað.

Hesi töluni fjálga.

Fleiri hava arbeiði

Men talið av arbeiðsleysum. Uppteljingar vísa, at fleiri fólk eru í arbeiði enn fyrri einum ári síðani, men arbeiðsloysið er kortini størri enn fyrri einum ári síðani. Tað er eydnast javnaðarstjórnini at minka vøksturin í talinum av arbeiðsleysum, men tað er ikki eydnast henni at fáa arbeiðsloysistøluni at minka.

Hetta siggja veljararnir.

Hóast talið av arbeiðsleysum hevði sambært øllum útlitum og útrokningum verið hægr undir eini borgarligari stjórn, so halda veljararnir, at arbeiðsmarknaðarpolitikurin hjá svensku stjórnini higartil hevur mishepnast.

Harðrend kampanja

Hvør er orsekin til, at javnaðarstjórnin hevur mist undirtøku? Svenskir

Ísakøld spekulatióin í røktarheimsmálinum

sjónarmið

Ídag

Dagny Joensen, blaðkvinna

Í oddagrein í Dagblaðnum mikudagin verður skrivað um kenslukalda áhugan hjá fylkingini fyri røktarheimi í Havn, sum bert hevur til endamálið at útvega fleiri arbeiðspláss á nýggjum stovni fyrri 2 mill. kr. pr. starvsfólk, umframt fleiri 100 túsund krónur árliga í rakstrarútreiðslum.

Tað er altíð harmiligt, tá eitt mál, sum í hesum føri røktarheimsmálið, hevur verið frammi í fleiri ár, uttan at tað er eydnast at loysa tað, hóast nógv hevur verið skrivað og tosað.

Serliga viðvíkjandi røktarheimsspurninginum, ið eitt so nevnt vælferðarsamfelag sum okkara átti at havt ráð at fremja, so sømilig kor vóru givin teimum, sum hava hjálp fyrri neyðini.

Hetta er bert eitt dømi um svartasta afturhald og isakalda spekulatióin — at káva yvir, hvussu kargur Fólkaplokkurin er móti teimum, sum ikki klára seg í hesum samfelagnum, tó at tey ikki sjálvi hava valt sína vanlagnu. Endamálið Fólkaploksins er helst, at tann, sum ikki megna at klára seg, má dvina.

Brot úr oddagreinini um góðgerðararbeiðið.

»Trýstið frá hesi fylking er øgiligt. Sjónleikur hevur verið spældur við »samkensluni« sum gisla, loppumarknaður, burturluting, almennir kjakfundir, anonymar konstrueraðar samrøður í Sosialinum o.s.fr.«.

Fólkaplokkurin eins og aðrir sjálvsøknir bólar duga væl. Teir koyra á tann bógvinn, at tað kostar milliónir at veita røktarheimssjúklingum sømiligar umstøður. Hetta gevur »bonus« í hugaheiminum hjá mongdini, sum her fær góðskrivaðan møguleika at sleppa sær undan ábyrgdini. Tá ein politiskur flokkur sigur tað so opinskáráð, so er helst nakað um tað. Slik manipulatióin við veljarunum er tó einki nýtt frá Fólkaplokkinum.

Almenn uppgáva

Eg haldi eins og oddagreinskrivarin í Dagblaðnum, at ov nógv hevur verið gjørt frá áhugabólkinum í royndini at rópa politikarnar upp í hesum máli. Hetta er samfelagsmál, sum sjálvsagdur lutur hoyrir undir tað almenna at fáa fram.

Tað er ikki ein samfelagsuppgáva hjá góðgerðarfeløgum at gera vart við henda skeivleikan, sum vit vita hevur verið tagdur burtur í meir enn 20 ár.

Áhugabólkin skal tó hava allan heiður uppibornan fyrri dygdargott arbeiði til tess at fáa røktarheimsspurningin fram í ljósmála, og fegin kunnu tey vera, at so nógv fólk so dyggiliga hava tikið undir við teimum.

Vit áttu tó at verið so mikið at okkum komin, at hetta ikki var neyðugt.

Øll tey, sum seinastu árin

hava fylgt við í kjakinum um røktarheimsspurningin, mugu ásanna, at í Føroyum eins og í t.d. USA og øðrum londum, ræður tann setningur, at tann veiði má dvina fyrri tí sterka. — Alt annað kostar ov nógv í reiðum peningi!

Í Føroyum vilja vit vera við, at eingin doyri í hungri, og tað er ivaleyst satt, men tað ber eisini til at knúgva menniskju á annan hátt enn á breyðið.

Ein háttur er t.d. at geva sjúkum og ófullkomnum so ósemiliga kor, at tey ikki havamøguleika at vinna á persónligum trupulleikum. Sorgarleikur teirra, og hjá avvarandi verður tagdur burtur og mannminkandi kenslan kemur istaðin — at tey ikki eiga rættin at liva eitt sømiligt liv!

Trýst á tann verjuleysa

Hetta er — eftir mínum tykki — størsta politiska pressiónin í dag, trýstið verður lagt á tann verjuleysa, og politikarnir kunnu draga andan lættari. Trupulleikarnir at taka støðu í hesum máli er latin av hondum. Ósemjan kann nýtast til at spjæða ótryggileika, so eingin hevur ábyrgd av nokrum.

Tann verjuleysi hevur nú bert seg sjálvan at lita á, og tá byrðurnar gerast so stórar, at hann missir tamarhaldið, ræður tøginn sum einasta vápn! Eingin má vita um mína vanlagnu!

asund arliga í... oslum.

Teimum við lið stendur hin halgaði »sakkunnleikin« við einum almannaráðharra í Tinganesi á odda, hvørs einasta politiska stevna er »tað sama sum í Danmark«.

Trýstið frá hesi fylking er øgiligt. Sjónleikurin hevur verið spældur við »samkensluni« sum gisla, loppumarknaður, burturluting, almennir kjakfundir, anonymar konstrueraðar samrøður í Sosialinum o.s.fr.v.

Hin fylkingin er snøgt sagt skattgjaldarin, sum verður eyðrændur hvørja ferð, sosiala samkenslan skal gjaldast við peninginum hjá øðrum. Nakað... »

Dagblaðið kom í oddagreinini seinasta mikudag eisini við tí grova pástandi, at samrøður í Sosialinum um røktarheimssviðurskipti og eldri fólk eru konstrueraðar. Hetta sigur ikki sort um Dagblaðsins virðing fyrri blaðarbeiði og blaðfólki. Í sjónarmiðnum visir Dagny Joensen pástandinum aftur

Hvør tosar um trýst? — Tað er bert eitt trýst í hesum og tað er, at samfelagið góðtekur umstøðurnar viðvíkjandi røktarheimsspurninginum sum ikki verða loystar, so leingi sum slikir flokkar sum Fólkaplokkurin ikki viðgongur eina samfelagsábyrgd sum hesa.

— Jú, tigandi minnilutin er góður at hava í slikum føri!

Ikki konstrueraðar

Annað fyrbrigdi í oddagreinini nevni »anonymar konstrueraðar samrøður í Sosialinum«.

Samrøðurnar í Sosialinum, sum eg havi skrivað, eru so sanniliga ikki konstrueraðar. Heldur er okkurt broytt soleiðis, at veruliga umstøðurnar ikki skulu kennast aftur.

Eg noyðist tó at viðganga, at veruleikin er nógv beiskari enn tann mest háfloygda fiktiónin. Her nýtast ikki konstruktiónir!

Framfýrni oddagreinskrivarin í Dagblaðnum veit hetta, men eisini, at tað ikki kitalar fólkaploksveljarar sum valagn at taka hesar spurningar upp og viðganga sær meðábyrgd. Tí er lættari at grulva um veitina, har hon er mjást. Tá nýtist ikki at taka avbjóðingar upp, sum krevur støðutakan til røktarheimsspurningin.

Tað eru ikki tey brekaðu, sum seta greffligastu arrini í hetta samfelagið!

eygleiðarar eru ikki á einum máli. Men summir veljarar hava latið seg orkymla av harðrendu kampanjunni móti lóntakargrunnunum frá borgarligu flokkunum og privatu stórfyrirtekunum, ið ofra milliónir upp á stríðið móti javnaðarstjórnini.

Lóntakara-grunnarnir var eitt høvuðsmáli í valstríðnum, og stjórnin er farin at fyrireika lóggávu um slikar grunnar, soleiðis at hugtakið demokrati eisini fær húsarúmd í vinnulivinum, og soleiðis at iløgukapitalur, ið verka-

fólkið sjálvt hevur ræði á, er til taks, tá teir privatu ikki vilja ella orka.

Smávegis ósemjur millum stjórna og LO hevur kanska eisini ávirkað tøluni í veljarakanningunum.

Var arbeiðsloysið minkað meira, hevði javnaðarflokkurin helst varðveitt fulla undirtøku, meta eygleiðarar.

Hóast minkandi undirtøkuna ásanna veljararnir:

»Det har blivít betýdligt bättre í Sverige med en socialdemokratisk regering«.

jóhann

Lesið um ítrótt í

sosialinum